

Uçun Ey Güzel Kırlangıçlar!

Bu yayın ilk olarak Avrupa Toplulukları Resmi Yayınlar Ofisi tarafından İngilizce olarak basılmıştır (2004).

“Uçun Ey Güzel Kırlangıçlar!”
“You Beautiful Swallows”

Basım hakkı: Avrupa Toplulukları, 2004

Metin: Benoit Coppée
Resim: Nicolas Viot

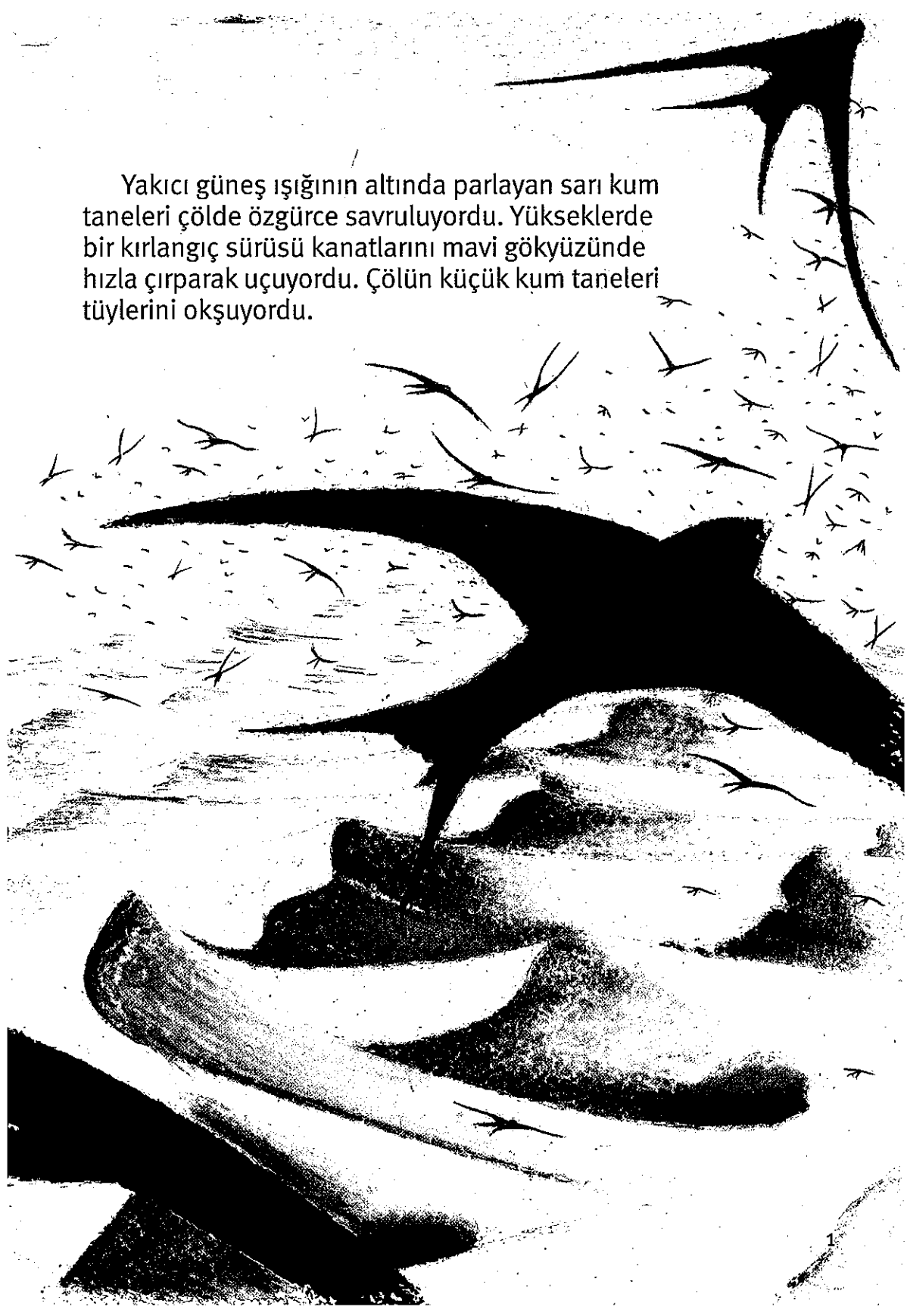
Türkçe Çeviri: Basım hakkı Türk Sanayicileri ve İşadamları Derneği (TÜSİAD), 2007.

Çeviri sorumluluğu tamamıyla Türk Sanayicileri ve İşadamları Derneği'ne (TÜSİAD) aittir.

HAZİRAN 2007
Yayın No. TÜSİAD/T-2007-06-437

ISBN 978-9944-405-12-6

Yakıcı güneş ışığının altında parlayan sarı kum taneleri çölde özgürce savruluyordu. Yükseklerde bir kırlangıç sürüsü kanatlarını mavi gökyüzünde hızla çırparak uçuyordu. Çölün küçük kum taneleri tüylerini okşuyordu.

Güzel kırlangıçlar durmadan uçuyorlardı. Uçarken bir yandan da birbirleriyle cıvıldaşıyorlardı. Kırlangıç dilinde “Haydi, acele edin! Geç kaldık! Arkadaşlarımız şimdiden oraya varmış olmalı!” diyorlardı.

Bu bir kırlangıç göçüydü. Kırlangıçlar yeşil kırları geride bırakarak büyük çölleri aşıyor, daha yeşil kırların ve vadilerin olduğu topraklara doğru yolculuk ediyorlardı. İnsanlara göre bu bir “göç”. Kırlangıçlara göre ise bir hayat tarzı. Kırlangıçlar, “Yolculuk etmeyi seviyorum! Dünyada bana en uygun yer ve zamanda yaşarım!” diyorlar.

Kuzeyde binlerce kilometre uzaktaki şehrin sokaklarında yumuşak bir esinti vardı. İlkbahar gelmişti! Herkes mutluydu. Ali ise endişeliydi. Günlerdir gökyüzüne bakıyor, her yıl olduğu gibi kırlangıçların gelmesini bekliyordu. Ama hiçbir işaret yoktu! Cıvıltıları ve kanat sesleri gelmiyordu! Sadece sessizlik! Tek bir kuşun bile olmadığı gökyüzünün endişe verici sessizliği....

O sırada mavi gökyüzünde kırmızılı-sarı, topa benzeyen garip bir nesne Ali'nin dikkatini çekti.

“Aman Allahım, ne kadar büyük bir balon!” dedi kendi kendine.

Gökyüzündeki balon şehre doğru yavaşça süzülüyordu. Tilki Çitlembik çalılıkların arasından etrafı gözetliyordu. Daha önce hiç böyle uçan bir top görmemişti. Dikkatli olmalıydı.

Balon büyük yeşil bir tarlaya indi. Ali balona bakmak için koşarken balonun içinden bir adamın çıktığını gördü. Adam çok yorgun görünüyordu. Ayrıca belli ki bir şeye çok üzülmüştü.

“Bu bir facia!” diye bağırdı. “Bir felaket!”

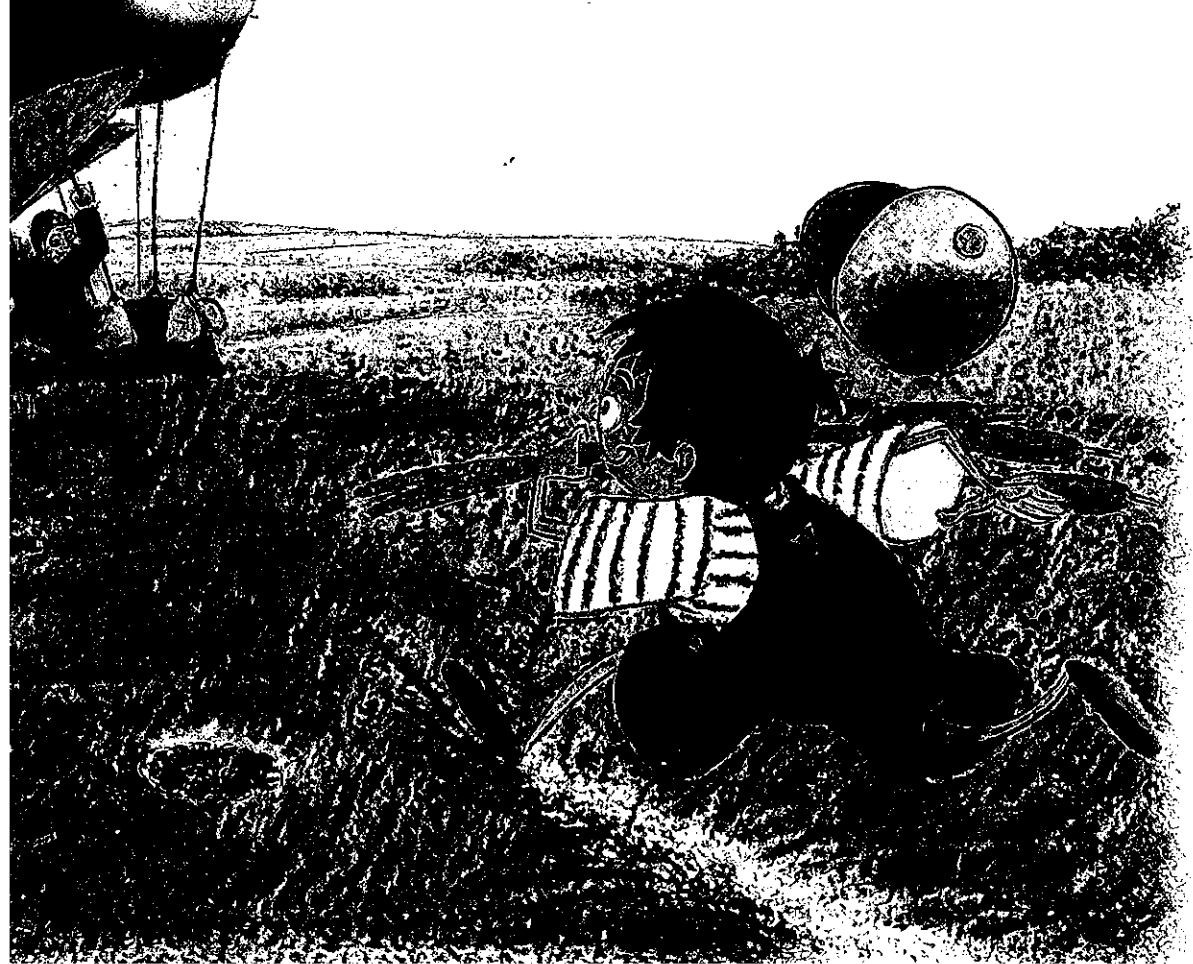
Ali adama doğru yaklaştı. Ürkek ve şaşkın bir ifadeyle “Ne oldu?” diye sordu.

Adam balonun içinden hasır bir sepet çıkardı. Ali sepetin içine bakınca gözleri şaşkınlıktan kocaman oluverdi. Kk sepetin içinde dört tane sevimli kırlangıç vardı! Ancak kırlangıçlar çok bitkin görünüyorlardı.

“Yoksa hastalar mı?” diye sordu Ali.

“Hayır, ama çok yorgun ve çok alar. Onlarla gökyüzünde karşılaştıım. Dne dne, yiyecek ve içecek arıyorlardı. Nereye gideceklerini bilmiyorlardı. Bir ara balonuma kondular!” dedi adam.

Çalılıkların arasında saklanan tilki Çitlembik arkadaşı Ali'yi izliyordu. Onun büyük kırmızılı-sarılı uçan toptan korkmadığını görünce gizlendiği yerden çıktı. Tarlayı geçerek yanlarına gitti.

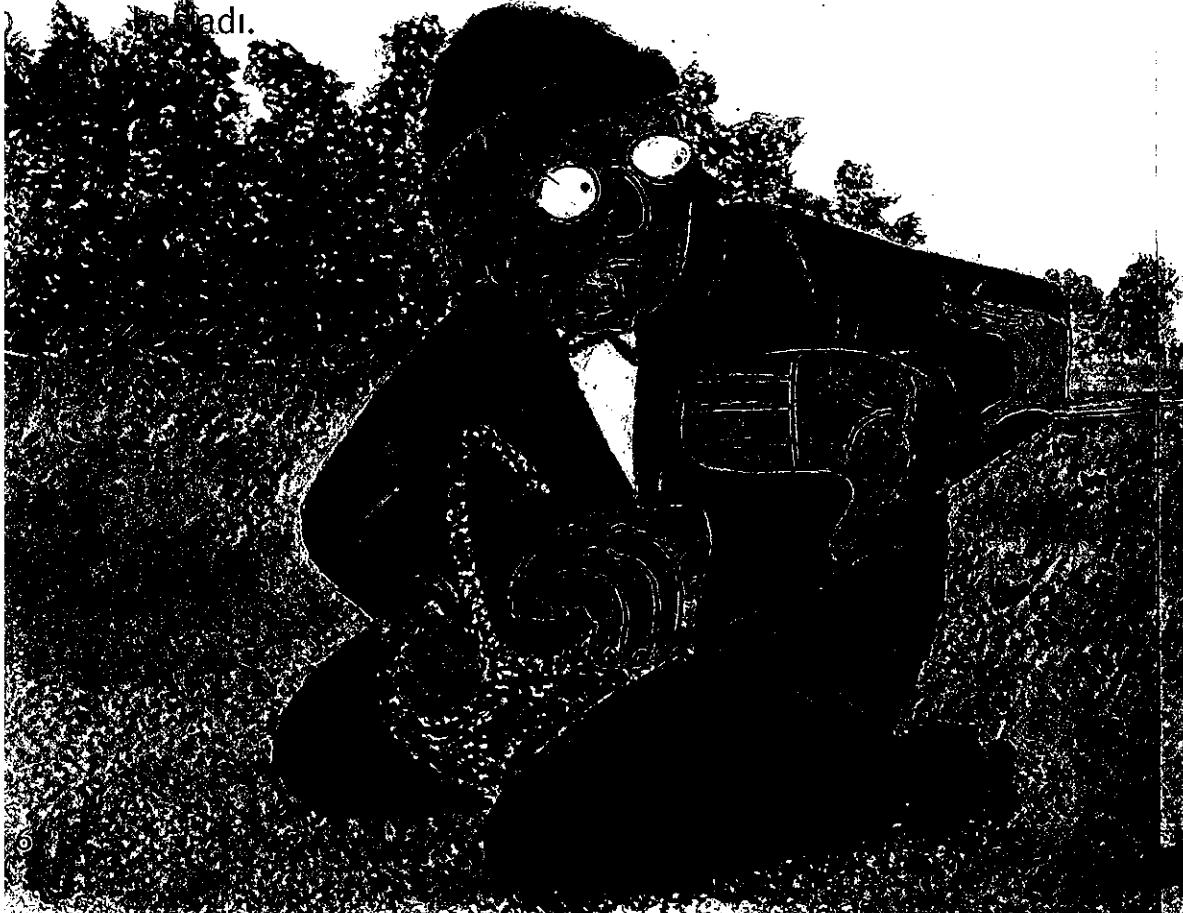
“Dikkat!” diye bağırdı adam. “Bir tilki! Onu kırlangıçlardan uzak tut!”

“Endişelenme” dedi Ali. “Bu Çitlembik, benim en iyi arkadaşım.”

“Gerçekten mi?” dedi adam şaşırılmış bir ifadeyle. “Peki senin adın ne?”

“Ali”

Çitlembik de Ali'nin yanına gelerek kuşlara bakmaya başladı.

Bu arada, yüzlerce kilometre güneyde, binlerce kırlangıç büyük çölü geride bırakmış, denizi çoktan aşmışlardı bile. Uçsuz bucaksız tarlaların ve büyük şehirlerin üstünde uçuyorlardı. Uçarken birbirleriyle endişeli bir şekilde konuşuyorlardı.

- Tarlalarda böcek yok! Yiyecek hiçbir şey yok!
- Neden? Neden?
- Bilmiyoruz!
- Aşağıya bakın! Traktörler tarlaları ilaçlıyor!
- Neler oluyor?

Balondan inen adam yorgun kırlangıçlardan bir tanesini avucuna aldı. Ali'nin gözlerine bakarak dedi ki:

– Bu kırlangıç aç Ali. Görüyorsun ki biz insanlar daha çok yiyeceğimiz olsun diye bu tarlaların ekinlerle dolu olmasını istiyoruz. Böceklerin bu ekinlere zarar vermesini istemiyoruz. Bu nedenle çiftçiler böcekleri öldürmek için ekinleri ilaçlıyor. Tabii, bu ekinler için iyi bir şey. Ama bu aynı zamanda, kırlangıçlar için yiyecek hiçbir şeyin kalmaması anlamına geliyor. Bu tam bir facia!

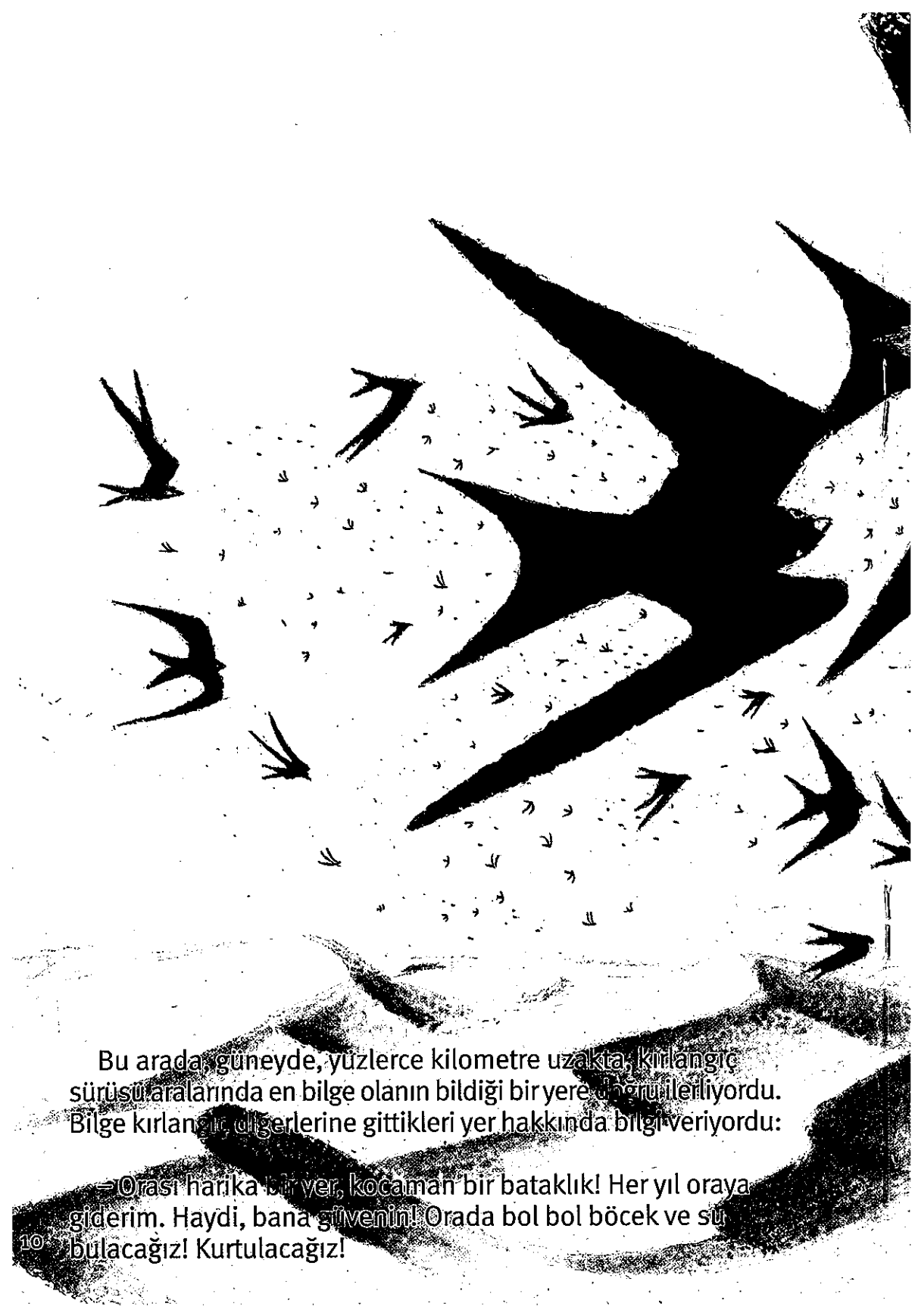
Ali Çitlembik'e döndü:

“Çabuk Çitlembik! Git ve bu dört kırlangıç için böcek getir! Ormanda mutlaka bulursun. Haydi çabuk ol Çitlembik! Sen gerçek bir dostsun, teşekkür ederim!” dedi.

Çitlembik durumu anlamıştı. Doğruca ormana koşmaya başladı. Adam tekrar Ali'ye baktı.

– Ali korkarım ki tek sorun bu değil. Başka bir şey daha var. “Nedir?” diye sordu Ali, endişeyle.

Bu arada, güneyde, yüzlerce kilometre uzakta, kırlangıç sürüsü aralarında en bilge olanın bildiği bir yere doğru ilerliyordu. Bilge kırlangıç, diğerlerine gittikleri yer hakkında bilgi veriyordu:

→Orası harika bir yer, kocaman bir bataklık! Her yıl oraya giderim. Haydi, bana güvenin! Orada bol bol böcek ve su bulacağız! Kurtulacağız!

Kuşlar bıkmadan usanmadan ve durup dinlenmeden bilge kirlangıcı takip ederek uçtular. Bilge kirlangıcın onları bu güzel yere ulaştıracağına inanıyorlardı. Bilge kirlangıç ise tüm kalbiyle bu bataklığın hala orada olmasını diliyordu, ama bir yandan da emin olamıyordu. Bunu söylemese de çok ama çok korkuyordu.

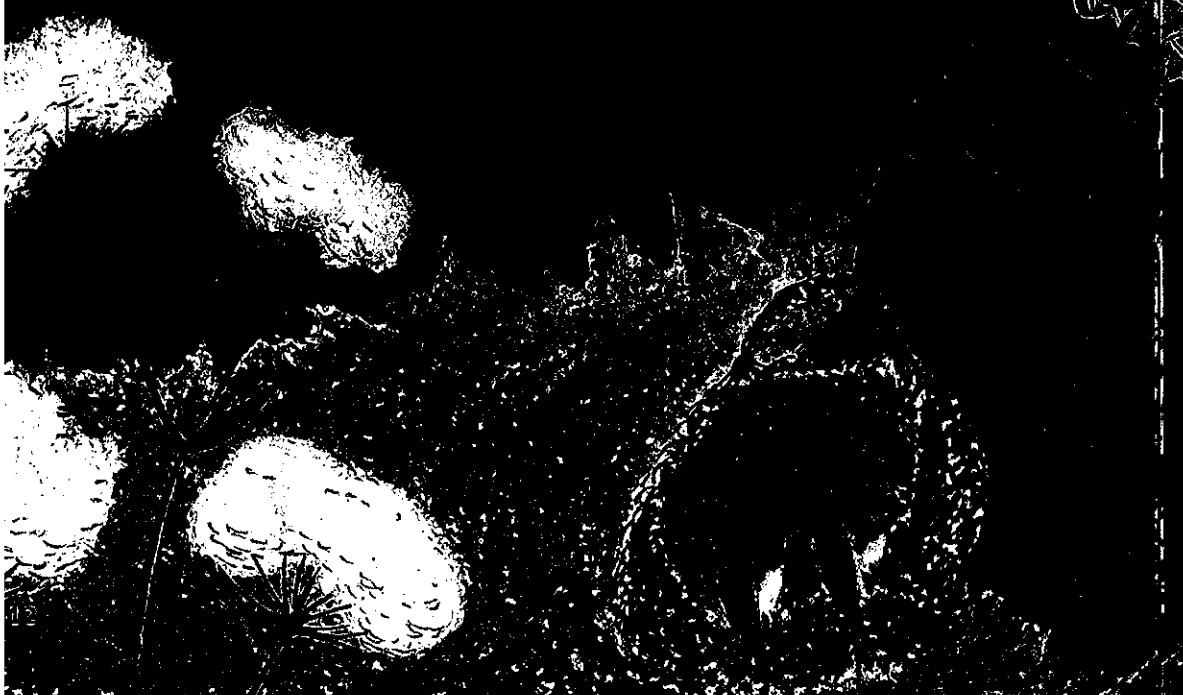
İlkbahar kokan büyük yeşil tarlada, adam titreyen elini Ali'nin omzuna koymuştu.

“Ne oldu?” diye sordu Ali merakla; “Bana söylemek istediğin diğer sorun nedir?”

Adam etrafına bakındı; gökyüzüne, ağaçlara ve dört kırlangıca. Ardından Ali'nin gözlerinin içine bakarak dedi ki:

– Kırlangıçlar uzun yolculuklar sırasında su içmelidir. Ama her geçen yıl bulabildikleri su azalıyor. İnsanlar kuşların yaşam alanı olan bataklıkların yerine, evler, otoyollar, oyun parkları yapmayı tercih ediyor...

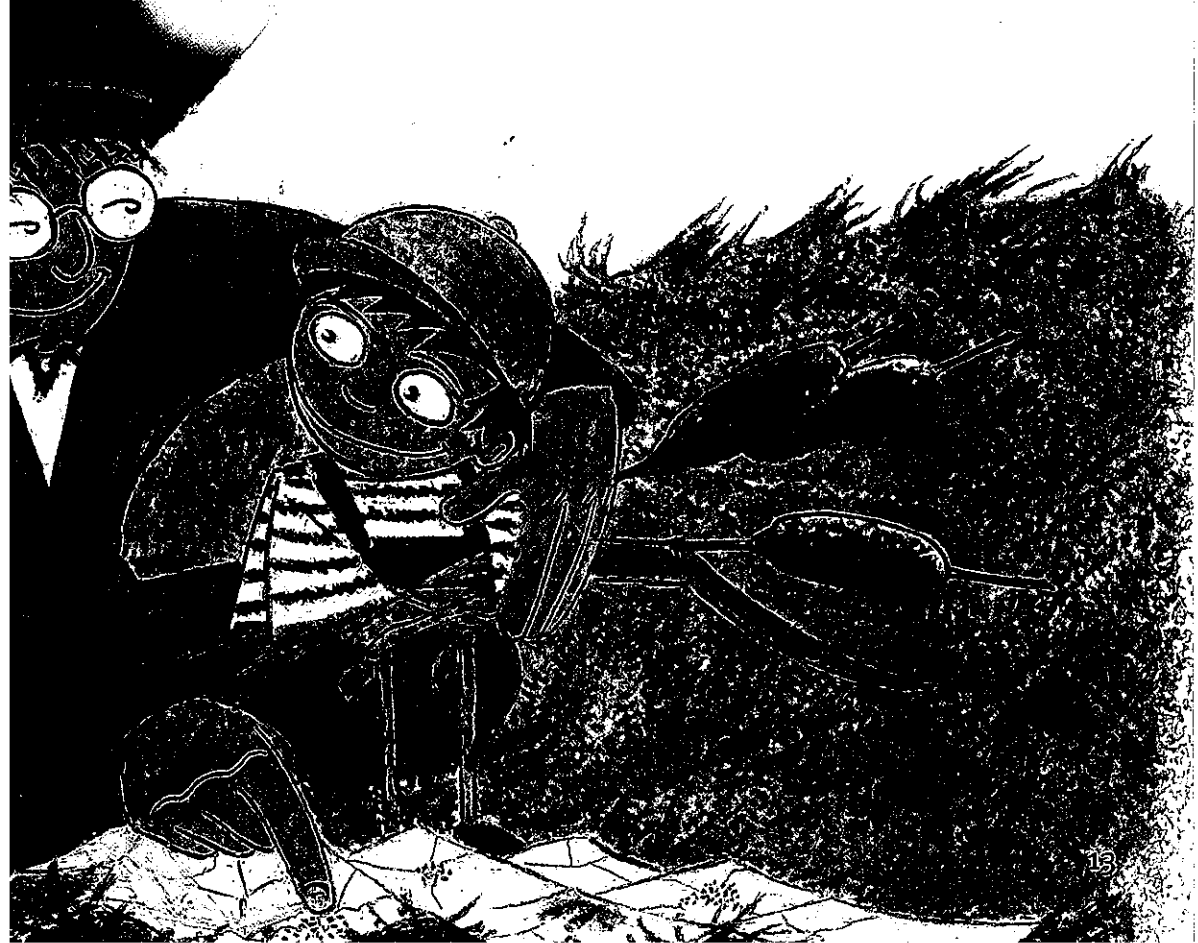
“Oysa ben yeşil bataklıkları severim!” dedi Ali.
“Orada yavru kurbağacıklar, su örümcekleri de vardır. Ayrıca çamurun içinde oynamak da çok hoşuma gider!”

Adam gülümseyerek Ali'nin başını okşadı:

– Sen çok araştırmacı bir çocuksun Ali!
Evet haklısın: bataklıklar doğal hayat için çok önemli yerler. Bunlar her türlü kuş için yiyecek ve içecek sağlayan alanlar! Kırlangıçlar göç ederken bir bataklıktan bir başka bataklığa uçarlar... Ama...

Sepetin içindeki dört küçük, yorgun kırlangıca baktı.
“Ama, bataklıklar kurursa, kırlangıçlar içecek suyu nereden bulacak?” diye devam etti.

Tam bu sırada, tilki Çitlembik ormandaki yolculuğundan döndü. Nehirde yüzmüş gibi sırlıslamandı. Sepete doğru yaklaştı. Adam hala tilkinin kırlangıçları incitmesinden korkuyordu.

Ali; “Lütfen endişelenmeyin. Çitlembik kuşlara asla zarar vermez, aksine onlara çok iyi bakacaktır” dedi.

Çitlembik dört kırlangıcın tam önünde durdu ve ağzını kocaman açtı. Adam çok korkmuşa benziyordu, ama Ali endişelenmemesi gerektiğini yineledi. Ardından Çitlembik uzun, pembe dilini çıkardı. Dilinin ucunda tam yirmi böcek vardı! Kırlangıçlar böcekleri gördü ve içlerinden biri küçük gagasını nazikçe Çitlembik'in diline yaklaştırdı, bir böceği aldı ve yuttu. Daha sonra ikinci kırlangıç da aynı şeyi yaptı. Çitlembik'in aç kuşları besleyişini görmek gerçekten çok hoştu. Balondaki adam o kadar mutlu olmuştu ki, gözleri yaşardı.

Dört kırlangıçtan her biri beşer böcek yedi ve karınlarını doyurdu. Daha sonra Çitlembik kuşların yanına uzandı. Nehirden geçmiş olduğu için binlerce su damlası kürkünün üzerinde duruyordu. Kırlangıçlar ne yapmaları gerektiğini anlamışlardı! Birer birer, her biri Çitlembik'e yaklaşarak su damlalarını kana kana içtiler. Ali gülümsedi.

– Endişelenecek bir şey olmadığını söylemiştim.
Çitlembik dünyadaki en iyi dosttur.

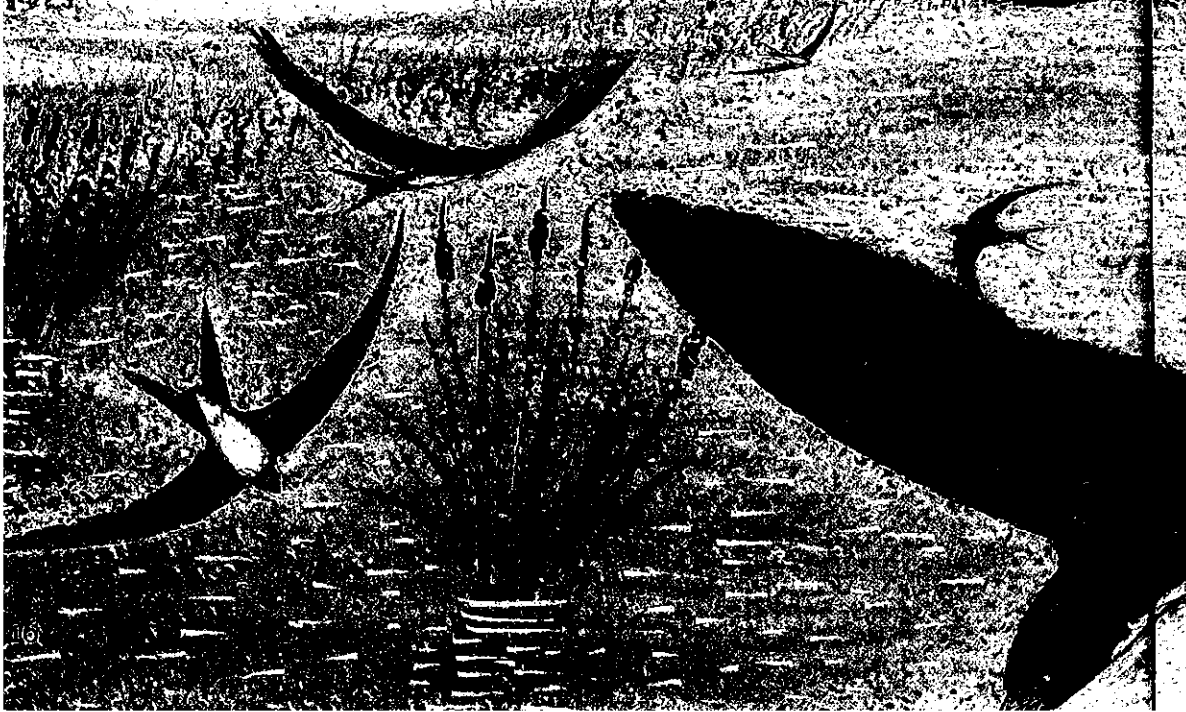

Bu arada yüzlerce kilometre ötede, binlerce kırlangıç bilge kırlangıcın bildiği bataklığa ulaşmıştı. Aşağı doğru uçarken hepsi birbirine heyecanla şunları söylüyordu:

– Yaşasın kurtulduk! İşte sonunda bir bataklık! Burada su bulabileceğiz! Burada böcekler de var! Yaşasın!

Binlerce kırlangıç neşeyle bataklığa doğru akın ediyordu. Suyu sıyrarak uçuyor, su içiyor ve böcekleri yakalıyorlardı. Sonunda yemek! Sonunda su! Yaşlı kırlangıç bataklık kenarında bir dala tünemiş, birkaç arkadaşıyla sessizce konuşuyordu:

– Bu sefer de kurtulduk. Ama böyle bir yolculuk yapmak her yıl daha da zorlaşıyor. Bataklığın burada olmadığını bir düşünsenize... Onun yerinde yirmi beş yeni ev bulduğumuzu varsayın... Bu durumda ne olurdu halimiz?

Arkadaşları ona baktı. İçlerinden biri şöyle dedi:

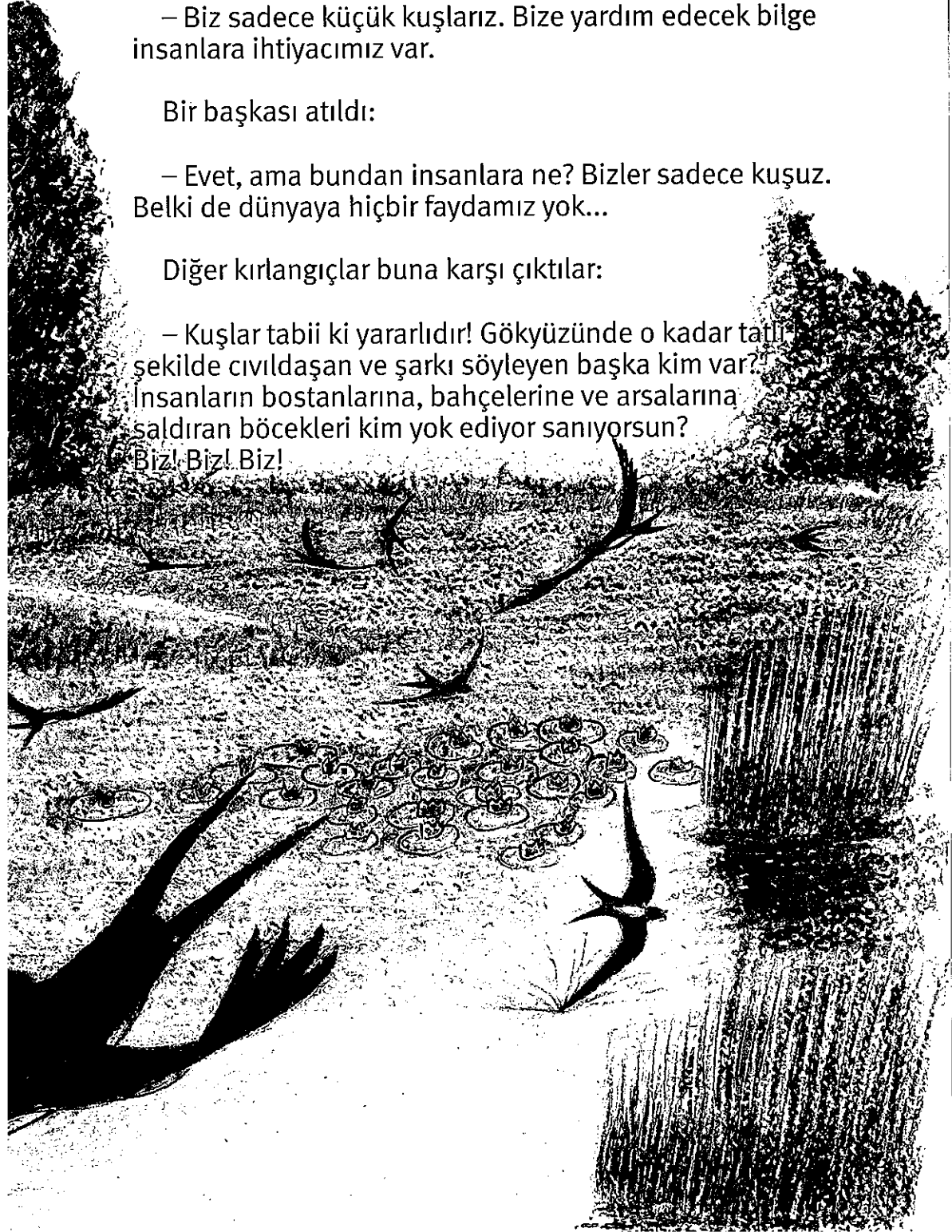
– Biz sadece küçük kuşlarız. Bize yardım edecek bilge insanlara ihtiyacımız var.

Bir başkası atıldı:

– Evet, ama bundan insanlara ne? Bizler sadece kuşuz. Belki de dünyaya hiçbir faydamız yok...

Diğer kırlangıçlar buna karşı çıktılar:

– Kuşlar tabii ki yararlıdır! Gökyüzünde o kadar tatlı şekilde cıvıldaşan ve şarkı söyleyen başka kim var? İnsanların bostanlarına, bahçelerine ve arsalarına saldıran böcekleri kim yok ediyor sanıyorsun? Biz! Biz! Biz!

Şehirdeki tarlada ise adam şöyle diyordu:

– Ali biz sadece dört kırlangıç kurtarabildik. Ama binlercesi yakında burada olacak. Aç olacaklar. Susamış olacaklar. Haydi gel. Balona binip yükselelim. Kırlangıçları gökyüzünde karşılayalım. Ormandaki göle gitmeleri için en kestirme yolu gösterelim onlara.

Ali Çitlembik'e baktı. Dedi ki:

– Can dostum, ormandaki göle git. Orada kırlangıçları bekle. Yakında oraya gelecekler. Onları karşıla, yol göster, yardım et. Ben de onlara yol göstermek için balonla gidiyorum.

Büyük balon gökyüzüne yükseldi. Balonda Ali, adam ve çok uzaklardan gelen dört kırlangıç vardı. Az sonra bu dört kırlangıç gökyüzünde diğer kırlangıçlarla buluşacaklardı. Onlara şöyle diyeceklerdi:

– Korkmayın! Kırmızı-sarı balonu takip edin! Size zarar vermeyecek! Size yiyecek ve içecek bulacağınız bir yer gösterecek! Kurtuldunuz!

Gökyüzünde süzölen balonun içinde adam
Ali'ye baktı:

– Kuşlar bizim sadece arkadaşımız değil,
Ali. Onlar doğanın çok önemli bir parçası.
Onlarsız yaşayamayız.

“Evet” dedi Ali. “Kuşlar bize hayat
veriyor. Hey! Şuraya bak! Geliyorlar!”

Uçun, uçun, uçun güzel
kırlangıçlar! İşte ilkbahar. Artık
bahar geldi. Öyle güzelsiniz ki!
Ve sizi öyle çok seviyoruz ki!
Uçun, uçun, uçun ey güzel
kırlangıçlar...

**TÜRK SANAYİCİLERİ VE
İŞADAMLARI DERNEĞİ**

Meşrutiyet Caddesi, No. 46 34420 Tepebaşı/İstanbul
Telefon: (0212) 249 07 23 • Telefax: (0212) 249 13 50